

MUCHACHO'S

Jos komt binnen. Zet zich. Dan, gelaten :

Jos : Dit is mijn huis. Mijn zetel. Mijn kast. Mijn tv. Mijn muren. Mijn leven. Mijn GSM.

Hij belt een nummer.

Jos : (in GSM) (noemt het adres van de lokatie waar hij is) ... Daarom !... Dat zult ge wel zien als ge hier zijt. ... Dat is dan jammer voor u. ... Ik zou maar komen... (herhaalt het adres en drukt af) De politie. Mijn leven. Mijn beslissing.

De bel gaat.

Jos : Mijn bel.

Jos beweegt geen vin. De bel gaat.

Jos : Dat kan de politie niet zijn. In dat geval is het den Theo. Voor den Theo er is moet ge een paar dingen weten. Den Theo is dom. Den Theo is zo één van die vrienden die niet mee mogen gaan squashen als ge de kans hebt om met iemand te gaan squashen die eigenlijk beter kan squashen. Snapt ge? Zo iemand die ge niet meeneemt naar gelegenheden waar ge u moet gedragen. Maar hij is braaf. En hij is gehoorzaam. Dat moet ge vooral weten. Hij is heel gehoorzaam.

De bel gaat.

Dan roept Jos :

Jos : De deur is open.

Theo komt binnen. Hijgend. Moe.

Theo : Ik ben wat later.

Jos : Dat zie ik.

Theo : Ben ik de eerste ?

Jos : Mmm.

Theo : Mijn batterij was plat. Heb startkabels moeten gebruiken. Ben vertrokken met de startkabels nog aan batterij. Ge zult zeggen 'hoe kan dat nu, dan moet uw koffer ook nog open staan'. Inderdaad, ik ben vertrokken met mijn koffer nog open. Dom, hé. 'k Was er niet bij met mijn gedachten. Kan alleman gebeuren. En dan die lift hier die kapot is. Mijn gestel kan dat niet meer aan, hé, zes verdiepingen. Waar is den andere ?

Jos : Thuis. Den andere is thuis.

Theo : Thuis ? Waarom is den andere thuis ?

Jos : Dat denk ik toch, dat hij thuis is. En als hij niet thuis is dan is hij ergens anders. En als hij niet ergens anders is dan weet ik ook niet waar hij is. Alhoewel...

Theo : Jaja, dat zal wel, maar waarom is hij niet hier ? Hij ging toch ook komen. Ik ben zelf een half uur te laat en het is niet de gewoonte van den Erik om te laat te komen. Als ge zijn madammen moogt geloven komt hij eerder te vroeg dan te laat. Behalve als hij gedronken had. Dan kwam hij helemaal niet.

Jos : Daarom is hij hier nog niet.

Theo : Omdat hij gedronken heeft ?

Jos : Nee. De madammen.

Theo : De madammen ?

Jos : Zei ik dat ?

Theo : Ja, ge zei 'de madammen'.

Jos : Dan bedoel ik de madammen. Ga zitten.

Theo : Shit. Als ik moet gaan zitten zal 't wel erg zijn. De laatste keer dat er iemand zei dat ik moest gaan zitten was toen mijn vader na veertig jaar huwelijk plots verkondigde dat hij een homo was. Mijn moeder was recht blijven staan en die is omver gevallen toen ons vader het zei. Met haar kop tegen de kast. Ik was gelukkig gaan zitten. Wat niet wegneemt dat ik ook wel erg ben verschoten. Uw vader homo en uw moeder in 't ziekenhuis met een hersenschudding. Ik kan u verzekeren dat komt aan. ... Is 't heel erg ? Is den Erik homo ? Is 't daarom dat ik hier ben en hij nog niet ? Of is hij met zijn kop tegen een kast gevallen ?

Jos : Den Erik is geen homo, integendeel.

Theo : 't Is niet waar, gij zijt een homo. Ik wist het. Ik wist het van den eerste moment dat ik u ben tegengekomen. Ge ziet dat onmiddellijk.

Jos : Nee, idioot, zwijgt nu eens twee minuten. Ik ben geen homo. ...Den Erik is ons ontrouw. Denk ik.

Theo : Shit. 't Is niet waar, hé. Den Erik is ons ontrouw.

Jos : Ik denk het wel.

Theo : Shit, shit, shit. Ik wist het. Ergens wist ik het. Precies als wanneer het gaat regenen. Dat voel ik aan mijn haarwortels. Die doen dan zeer. Ik had een voorgevoel. Iets in mij zei dat het ging gebeuren. En nu is 't gebeurd.

Jos : Dat weet ik niet. Ik heb een voorgevoel, zeg ik. Er zijn aanwijzingen. Maar bewijzen heb ik niet. Nog niet.

Theo : Over wie gaat het hier feitelijk ?

Jos : Over den Erik, tiens.

Theo : Dat weet ik, slimme, maar over wie nog ? Als hij ons ontrouw is moet er een derde zijn met wie hij die ontrouw bestendigd, zeg maar.

Jos : Raadt eens.

Theo : 't Is niet de moment om spellekes te spelen, subiet is 'm hier. Met wie?

Jos : Zijn ex.

Theo : Zijn ex ! Den Erik zijn ex ?

Jos : Zei ik mijn ex ?

Theo : Nee.

Jos : Zei ik uw ex ?

Theo : Neenee, jaja, zijn ex, ik heb het wel verstaan. Marianne ?

Jos : Suzanne.

Theo : Suzanne ? Zijn tweede ex ? Als 't nu nog zijn eerste ex was geweest.

Jos : Marianne is zijn tweede ex. Suzanne is zijn eerste ex.

Theo : Suzanne zijn eerste ex... Ja, kijk, een ex is een ex, hé. Of ge nu de eerste ex zijt of de tweede. Veel verschil maakt dat niet. Het enige verschil tussen een eerste ex en een tweede ex is dat die eerste ex zich ineens veel gelukkiger gaat voelen omdat er nu een tweede ex is. ... Maar ge denkt dus dat hij iets heeft met Marianne.

Jos : Met Suzanne, Theo, Suzanne, zijn eerste ex. Zijn eerste. De 'gelukkige'. Maar ik ben niet zeker. Ik heb een vermoeden, heb ik gezegd.

Theo : Hebt ge 't er al met hem over gehad ?

Jos : Nee, ik wou het er eerst met u over hebben.

Theo : Verstandig. En daarom is hij hier nu niet ?

Jos : Voila. Hij komt later. Wat doen we er mee ?

Theo : Maar hoe ... vanwaar ... ik bedoel ... tiens ik geraak precies niet uit mijn woorden.

Jos : Ik ben in de week gaan squashen met den Erik.

Theo : Gaan squashen in de week met den Erik...Waarom was ik daar niet bij ? Wij gaan toch altijd met drie squashen. Word ik hier uitgestoten of wat ? Als er iemand wil gaan squashen belt hij toch altijd de ander twee. Is dat al lang aan de gang dat jullie met twee gaan squashen ? Squash ik niet goed genoeg ? Dan moet ge 't maar zeggen, hé, als ik niet goed genoeg squash.

Jos : Hou op, we kwamen elkaar toevallig tegen en we zijn gaan squashen. Dat is al.

Theo : Ah, ge had toevallig ook uw raketten bij en vers ondergoed en shampoo ?

Jos : Mag ik mijn verhaal vertellen ?

Theo : Jezus. Wie heeft gewonnen ? Den Erik hoop ik ?

Jos : Nee, ik als ge 't echt wil weten. En laat me nu verder vertellen. Na de squash ...

Theo : Gezellig gaan eten met twee zeker ? En was 't lekker ? Goed gelachen achter mijn rug zeker ?

Jos : Zwijgt. Na de squash denk ik er ineens aan dat ik Stef nog moet bellen. Maar ik merk dat ik mijn gsm niet bij heb dus ik vraag de gsm van den Erik. Uit gewoonte druk ik op 'zoeken', dan op de S.

Theo : Van Squash.

Jos : Euh. Inderdaad. En wat zie ik ? Onder de S in zijn bestand ?

Theo : Marianne.

Jos : Suzanne, Theo, Suzanne. Ik denk 'dat kan nu niet, hé'. Die zijn ex zit nog in zijn bestand. Ik denk 'ik bel ze op'. Ik bel. Ik wacht. Wat hoor ik ? 'Hallo, lieveke. Dat is al zo rap dat ge terugbelt.'

Theo : Wablief ? Die Suzanne dacht dat gij den Erik waart.

Jos : Voila. Dus den Erik zit gewoon nog in haar bestand ook. Die zijn naam was in haar vensterke verschenen.

Theo : Shit zeg. Die zitten gewoonweg in mekaars bestand. Bah. En wat hebt gij gezegd ?

Jos : Niks natuurlijk. Ik heb direct ingelegd.

Theo : Dat gaat niet met een gsm, hé, Jos. Inleggen. Inleggen doet ge met een ouwerwetse telefoon. Een gsm drukt ge af of zo.

Jos : Weet ge wat ik bedoel ?

Theo : Jaja.

Jos : Doe dan niet onnozel.

Theo : En dat is uw enige aanwijzing, of hebt ge er nog ?

Jos : Me dunkt dat dat kwa aanwijzing wel kan tellen.

Theo : Wie is Stefaan ?

Jos : Stefaan ?

Theo : Ge zei dat ge nog ne Stefaan moest bellen.

Jos : Ah, Stef. Euh. Iemand van 't werk.

Theo : Oh. Ik dacht al nog een vriend waar ik niks van weet.

Jos : Den Erik heeft één van de geboden gebroken, Theo. Remember ? “Vrijgezel tot in de dood.” Tot in de dood, hé !

Theo : Misschien is den Erik ongeneeslijk ziek.

Jos : Ik hoop het godverdomme voor hem, de verrader.

Theo : Misschien was 't gewoon een one night stand. Dat gebeurt wel vaker, hé. Sex met uw ex. Ik heb, denk ik, toch wel met al mijn exen nog een statement geleverd. Om iets af te sluiten, om de relatie af te ronden zeg maar.

Jos : Suzanne was zijn eerste ex, Theo, hij is dertien jaar geleden van haar gescheiden. Afronden ! Zot. Hij begint er juist iets nieuws mee.

Theo : 't Schijnt dat dat ook iets zeer opwindends heeft. Sex met uw ex. Plots vallen er allemaal remmingen weg. Ge ontdekt elkaar op een geheel andere manier. Heel bevrijdend. Plots staat ge niet meer als partners tegenover elkaar, maar als avonturiers die het laatste niet ontdekte plekje nog gaan veroveren.

Jos : Wat voor boekskes leest gij op de wc, zeg. Neenee, ik voel aan mijn kleine teen dat dat hier meer is dan een one night stand. Hij is duidelijk op 't verkeerde pad. De slang heeft in zijn oor gefluisterd. Hij heeft in de appel gebeten. Hij is verloren.

Theo : Dan moeten we hem redden, hé. We moeten met hem praten.

Jos : Nee. (hij neemt zijn gsm en drukt een nummer)

Theo : Ge hebt haar telefoonnummer. Clever. Heel clever.

Jos : Hela, ik ben niet zo dom als gij er uit ziet, hé.

Theo : Gelukkig maar.

Jos : Hij gaat over. (in telefoon) Ik weet wat ge van plan zijt, slet. Laat hem gerust of...of... (weet niet wat zeggen, gebaart naar Theo 'wat moet ik zeggen')

Theo gaat met zijn wijsvinger langs zijn hals.

Jos : Of ik snij uw keel over. (hij drukt af)

Theo : Zot. Ik bedoelde dat ge moest afdrukken. ‘Of ik snij uw keel over.’ Zot !

Jos : Wat kan er gebeuren ? Ze weet toch niet wie ik ben.

Zijn gsm gaat af.

Theo : Wat kan er gebeuren ? Wat kan er gebeuren ? Dat ze het laatst ontvangen nummer nu terug opbelt, dat kan er gebeuren. ‘Of ik snij uw keel over.’ Komaan, pakt op en biedt uw verontschuldigen aan.

Jos neemt op.

Jos : Hallo ?... ja..euh;;;dag madam... Nee, natuurlijk zijt ge niet gediend met dreigementen. Sorry, madam, ik denk dat ik een verkeerd nummer had gedraaid. Neenee, dat was niet voor u bedoeld. Nogmaals sorry.

Hij drukt af.

Jos : Ze was er niet van gediend.

Theo : Eigen schuld. Dan had ze maar met haar poten van den Erik moeten blijven.

Jos : En den Erik met zijn vuil poten van haar.

Theo : ‘Vrijgezel tot in de dood.’

Jos : ‘Vrijgezel tot in de dood.’

Theo : Wat niet wil zeggen...

Jos : Nee, dat wil dat niet zeggen... we mogen af en toe ...

Theo : Of meermaals zelfs...

Jos : Inderdaad. Maar niet met dezelfde want wat gebeurt er dan ?

Theo : Ge belandt in een relatie.

Jos : En waar willen we niet in belanden ?

Theo : In een relatie.

Jos : En waar zit den Erik in ?

Theo : In het bestand van Marianne.

Jos : Suzanne.

Theo : Suzanne. ... Hoe gaan we dat uit zijn hoofd praten ? Ge weet wat voor een koppige ezel hij is.

Jos : We gaan hem confronteren met het gebod dat hij breekt. Als hij dat niet inziet en niet terugkeert op zijn stappen is hij ons kwijt. Gedaan met de vriendschap. Finished.

Theo : Gaan wij dan weer met twee squashen ? Ge moogt mijn nieuw raket gebruiken.

Jos : (afwezig) Jaja. Uw nieuw raket gebruiken.

Theo : Hij zal toch wel komen zeker?

Jos : De bel ! Mijn bel !

Theo : Hu?

Jos : De bel ging.

Theo : De bel ging niet.

Jos : Ik zal mijn eigen bel toch wel kennen zeker? Ik zeg dat de bel ging! Laat mij maar efkes doen. Ik lok hem wel in de val zodat hij zelf tot bekentenissen zal overgaan.

Theo : Goed idee. Ik zwijg. Dat gaat nog een tijdje duren voor hij er is, hé, met die kapotte lift. Maar ik ga zwijgen, uit mij zult ge geen onvertogen woord horen. Krik krak. Maar ik heb wel geen bel gehoord.

Jos gaat naar een grote kist die heel de tijd als salontafel of zo heeft dienst gedaan. Hij opent de kist en trekt er "Erik" uit. Hij is gekneveld. Heeft een juttens zak over zijn hoofd. Kan bijgevolg niet praten. (voor alle duidelijkheid, Erik wordt gespeeld door een pop)
Jos plaatst Erik in een stoel naast hen.

Theo : Euh....Jos....wat....euh....wat is....allez, wat ik wil zeggen, is dat...?

Jos blijft zwijgen.

Theo : Zijt gij dat, Erik? Is dat den Erik?

Jos : Dat is 'm.

Theo : Dus....hij was hier toch al....

Jos : Half acht was toch de afspraak, hé, Erik? Ge waart te vroeg, hé, Erik? Den Erik zijn horloge loopt voor. En waar kwam den Erik vandaan ...

Theo : Vanwaar ? (denkt na, dan valt zijn frank) Van Mari...

Jos : Suzanne, debiel. Goed, iets sterks zou er wel in gaan. Gij iets drinken, Theo ?

Theo : (onder de indruk van het gebeuren) Mmmm.

Jos : Wat is 't ? Tong ingeslikt ?

Theo : Neenee.

Jos : 't Zelfde als altijd ?

Theo : Ja, afspraken moogt ge niet breken, hé.

Jos : Nee, dat moogt ge niet doen. Afspraken moogt ge niet breken, hé, Erik?

*Hij slaat Erik vol in de maag.
Jos gaat af, drank halen.*

Theo : Amai. Dat is hier niet simpel.

Theo weet met zichzelf geen blijf. Dan slaat ook hij Erik vol in de maag.

Theo : Weet ge waarvoor dat is, Erik? Voor de squash! Ge zijt niet geweest deze week zeker, ge had het te druk zeker? Tiens. Wij gaan met drie squashen, met drie of niet!!! En daarmee bedoel ik niet met drie op één veld, hé. Want dat gaat niet, hé, Erik, met drie op één veld, maar wel met twee en dan wisselt ge, snapt ge? Ge wisselt met uw VRIENDEN !!!!

Jos komt terug met drank en een ingekaderde lijst.

Theo : Wat is dat ?

Jos : De statuten.

Theo : Statuten ?

Jos : Van de muchacho's. Of weet ge 't niet meer ? Weet gij het nog, Erik? Hé? De statuten van de Muchacho's !!!

Theo neemt de kader.

Theo : Ik vergeet die avond van mijn heel leven niet. Kreeft, oesters, champagne, de statuten opgesteld en dan samen naar de hoeren. Jezus, dat gij die statuten ingekaderd hebt. Ongelooflijk.

Jos : Ik vond dat een zeer memorabele daad en ik vond dat dat moest vereeuwigd worden.

Theo : Ge hebt die polaroids toch niet meer van bij de hoeren, hoop ik.

Jos : Nee, die heb ik niet meer. Die heeft den Erik !

Jos slaat Erik weer.

Jos neemt de kader. Leest voor.

Jos : Gouden regels der muchacho's. Eén : gij zult nooit sloefen dragen. Twee : gij zult nooit lichte sigaretten smoren. Drie : gij zult nooit een debardeur aandoen. Vier : gij zult nooit ijs in uw whisky doen. Vijf : gij zult nooit yoghurt eten. Zes : gij zult nooit met de hond gaan wandelen noch zult gij een hond bezitten onder de vijftig centimeter. Zeven : gij zult nooit uw haren verven. Acht : gij zult bier altijd uit een fleske drinken. Negen : gij zult nooit geld in de parkeermeter steken. En tien : gij zult nooit nog een relatie van langer dan twee wippen beginnen.

Straf dat ik dat heb bijgehouden, hé, Erik? Omdat ik er nogal belang aan hecht. Daarom!!!

Theo : Mmmm.

Jos : En den Theo ook, zegt hij.

Theo : Jaja, ik ook. Hoewel dat ik al wel eens bier uit een glas heb gedronken. In mijn stamcafé hebben ze alleen een tap.

Jos : Dan moet ge van café veranderen, Theo.

Theo : Sorry, ik zal 't nooit meer doen.

Jos : Fantastisch document, hé. Zou gij eraan verzaken, Theo. Dat ge bijvoorbeeld een relatie zou beginnen van meer dan twee wippen ?

Theo : Never.

Jos : Gij, Erik ? .... Gij, Erik?

Theo : De Jos zegt dat hij nogal van u geschrokken is , Erik.

Jos : Ja, dat ik nogal van u geschrokken ben, Erik. Ge weet niet waarover ik het heb, zeker? Weet ge nog dat ik uw telefoon gebruikt heb in de week ? Na de squash ?

Theo : Tiens, na de squash ? Wij gaan ALTIJD met drie squashes, Erik !!!!!!!

Jos : Toevallig belde ik een nummer uit uw bestand.

Theo : Mmmmm.....

Jos : Wat mmmm ?

Theo : Mmmmmarianne.

Jos : Suzanne, Theo, Suzanne ! Ik belde met Suzanne, Erik, uw ex, uw eerste ex, de vrouw waarvan ge al dertien jaar gescheiden zijt. En ze nam op met...

Theo : 'Dag lieveke, gij belt al zo rap terug.'

Jos : De statuten, Erik ! Ge hebt niet aan de statuten gedacht! Laat me raden. Suzanne en gij, ge zijt elkaar een paar weken geleden tegengekomen, een koffieke gaan drinken...

Theo : ...nog een koffieke gaan drinken. Eens gaan eten, een paar pousse-café's gedronken, ge hebt haar uw nieuw huis laten zien en ook de slaapkamer natuurlijk. Ze heeft u eens goed in uw straalbezopen ogen gekeken en dan heeft ze haar haak uitgeslagen. Ze heeft gezegd 'zo slecht hadden wij het toch niet samen'. Gij kreeg dan bijna de tranen in uw ogen. Ze heeft u nog eens bij uw troetelnaamke genoemd... wat was het, Erik ? Wat was het ?

Jos : Snoetie was het.

Theo : Snoetie. Snoetie, zei ze, ik vind het gevaarlijk om nog te rijden, mag ik niet bij u blijven slapen voor nog één keer. En gij met uw hormonaal beïnvloede zatte kloten, gij zag uzelf al al rammend het paradijs bereiken. En ze is ook blijven slapen en ge hebt haar alle hoeken van de kamer laten zien en ge hebt gedacht 'ik ben de king' en 's morgens was ze gelukkig al weg toen ge wakker werd en toen heeft ze u in de namiddag een mailtje gestuurd op uw werk met nog wat geile praat en ge kon niet wachten om er weer op te kruipen en dat hebt ge nu al hoeveel keer gedaan, Erik ? Hoeveel keer ? Zeg het !

Hij luistert bij de juten zak over Eriks hoofd.

Theo : Hoeveel ?

Jos : Veertien zegt hij. Hoor ik goed ? Krast ge dat elke keer in de rand van uw bed, of wat ? Wat staat er in de statuten ? Niet meer dan twee keer. En dat is dan al een ruime marge. Met uw ex is twee keer al twee keer teveel. Ge hangt, jongen, ge hangt.

Theo : In 't begin dacht ge nog, hier raak ik nog onderuit, hé ? Maar nu ? Nu zit ge in haar klauwen, kerel en there's no way back. Binnenkort staat ge weer in 't stadhuis en dan denkt ge had ik maar naar mijn twee beste vrienden geluisterd. Ge gaat hier verantwoording afleggen. Ge hebt die statuten indertijd ondertekend!

Jos : En niet alleen voor ons gaat ge verantwoording afleggen...ook voor de vent van Suzanne.

Theo : Pardon? Is Suzanne hertrouwd? Dat verandert de situatie...

Jos : Niet.

Theo : Niet...dat verandert de situatie niet ! Hoewel. Als Suzanne hertrouwd is...en Erik... moeten we dan niet een artikel bis toevoegen aan de statuten? "Gij zult de tweede man van uw ex tot hoorndrager maken, zoveel als ge kunt."

Jos : Geen denken aan. Wat gaat er gebeuren? Suzanne gaat binnen afzienbare tijd weg van hare vent en dan zit den Erik er mee. Nee, zeg ik. No way. Erik, ge moet met haar breken. Ge gaat haar onmiddellijk opbellen en zeggen dat ge er een eind aan maakt.

Theo : Zelfmoord?

Jos : Een eind aan de relatie, sul!

Hij houdt zijn GSM bij de geknevelde Erik.

Jos : Bel !!!

Theo : Hij wil precies niet bellen, Jos.

Jos : Ah nee, hé. Ge zijt toch niet verliefd, hé, Erik. Zot! Zot! Zot! Hij is verliefd !!!! Dan is hij niet meer te redden, Theo. Hij is zo goed als dood... Dan rest er ons nog één ding...

Theo : Watte?

Stilte, ze kijken elkaar aan.

Donker.

Jos : (tegen publiek) De politie is niet gekomen. Raar, hé. Misschien omdat ik ze niet echt gebeld heb. IN elk geval. Er zat mij iets dwars. Niet alleen Erik. Erik heeft ons zwaar bedrogen, dat is waar en daar kunt ge niet zomaar aan voorbijgaan. Daar moet ge efkes bij blijven stilstaan. Maar die andere. Theo. Ik weet niet of ge 't gehoord hebt... "Ik heb wel eens bier van de tap gedronken." Oké, 't is niet een van de zwaarste statuten, maar geeft ze een vinger en ze pakken een hand. Bon. Den Erik is op een gegeven moment gestorven. Meer woorden ga ik daar niet aan vuil maken. Laat ons het houden op een gebroken hart en dan in 't kanaal gereden. ... Ge zult misschien denken van mij "die kerel is nogal principieel". Is daar iets mis mee? Ja maar nee, is daar iets mis mee met principes hebben? Als ge afspraken maakt, moet ge die niet breken. Zo klaar als pompwater. En ik ben niet te beroerd om te breken met mensen die hun afspraken niet houden. Dat noem ik geen vrienden, dat zijn verraders. Na de dood van den Erik heb ik den Theo niet meer willen zien. Ge zult het met mij eens zijn dat hij de uitstraling heeft van een rups. Den Theo is een meeloper. Soms komt dat goed uit. Maar ik heb hem moeten dumpen. Ik heb me verzopen in mijn werk. Druk druk druk. Voor zover ik weet heeft den Theo zich verzopen in den drank. En den Erik heeft zich verzopen in 't kanaal. Dat is drie jaar geleden. Gisteren belde den Theo mij op. Of hij mocht langskomen. Ik heb 'ja' gezegd. 'k Ben benieuwd.

Jos neemt zijn GSM. Belt een nummer.

Jos : Hallo. Politie. Als ik u was zou ik maar zo snel mogelijk komen naar (noemt adres weer)... Daarom !!!!!

Theo hangt laveloos op een stoel, zetel, sofa...

Jos gaat er naartoe. Tikt op zijn schouder. Theo merkt Jos nu pas op.

Theo : Jooooooooos!!!! Joooooooooskkkeeeeeee!!!!

Jos : Dag Theo.

Theo : Hohooooooo, Joskeeee, dat ik u nog herken, zeg. Dat ik u nog herken. Na zoveel jaren.

Jos : Drie.

Theo : Niet veranderd. Wat zeg ik? Niet veranderd!!!!

Jos : Ja. Kijk.

Theo : Neenee, ge moet het niet ontkennen. Niet veranderd. Als ge veranderd waart had ik het wel gezien en dan zou ik het zeggen ook, maar ge zijt geen haar veranderd. Vriend! Waarom? Waarom? Hè? Waarom?

Jos : Wat waarom?

Theo : (pathetisch) Waarom hebt gij mij verlaten?

Jos : Theo...

Theo : Neenee, niks Theo, waarom hebt ge mij verlaten, Jos.

Jos : Ik heb niemand verlaten, Theo.

Theo : 't Zijn de statuten geweest. De statuten hebben alles verkloot. Ik had geen bier van den tap mogen drinken. Ik ben een boek aan 't schrijven, Joske. Ik schrijf het allemaal op. Allemaal !!!!!!!!!!!!!

Jos : Dat is goed, Theo, dat is goed.

Theo : Moet ik hem voorlezen? Mijn boek? Ik zal hem eens voorlezen. Hij heet "Vrouwen".

Hij haalt wat beduimelde papieren uit zijn achterzak.

Theo : Hoofdstuk 1. "Een vrouw moet doen gelijk een goei fles wijn. Op haar rug liggen in de donkere met een stop in hare teut." Hoofdstuk 2. "Een vrouw is als een autostrade. Hoe meer volk er op rijdt, hoe meer kans dat ge iemand tegenkomt die ge kent." Hoofdstuk 3. "Een vrouw is als een parkeermeter. Ge steekt u geld er in en als ge geluk hebt moogt ge een uur." Hoofdstuk 4. "Een vrouw is als een vijf frankstuk. Ge hebt het niet nodig, maar als ge 'r een ziet liggen springt erop." Hoofdstuk 5. "Een vrouw is als een chique caravan. Op de camping fluit iedereen ernaar, maar thuis hebt ge er geen kloten aan en staat 'm in de weg." .... Wat vindt ge ervan?

Jos : Huhu... Hebt ge al een uitgever?

Theo : Ge lacht me uit. Lacht maar. Lacht maar. Die rotte hond van een Erik! Hij moest zonodig met die Suzanne.... Gij hebt het niet meer in de hand gehad, Jos, gij, ik schiet u overhoop.

Jos : Pardon?

Theo : Ik schiet u overhoop, Jos. Ik hoef dat niet te pikken. Heel mijn leven verwoest.

Jos : Rustig, Theo. Rustig, uiteindelijk heeft iedereen zijn eigen leven in de hand, hé.

Theo : Ik niet, Jos, dat weet ge goed genoeg. Ik heb niks in de hand behalve als ik ga pissen. Ik ben heel mijn leven afhankelijk geweest van andere mensen. En daar ben ik hoegenaamd niet trots op. Niet trots. Niet trots op het feit dat ons moeder mijn gat kwam afkuisen tot mijn twaalfde. Niet trots dat ik tot mijn zestiende nog rondliep met een tutter in mijn binnenzak.

Jos : Theo, ik moet dat allemaal...

Theo : Niet trots. Nooit trots... Ik schiet u overhoop zeg ik!

Theo trekt een revolver uit zijn binnenzak.

Jos : Zot! Zot! Wat doet ge nu? Steekt dat weg. Waar komt dat vandaan? In godsnaam Theo, doe dat weg.

Theo : Oké, ik steek hem weg, maar ik zal hem trekken als ik vind dat het tijd is om hem te trekken.

Jos : Wraak is een slechte raadgever.

Theo : Fuck de raadgevers!!!

Jos : Steek nu die revolver weg, voordat er ongelukken gebeuren.

Theo : Er zullen geen ongelukken gebeuren. 't Is begot voorbedachte rade.

Theo steekt de revolver in zijn binnenzak.

Theo : Voila, daar zit hij goed, voor efkes. Eerst schiet ik u in uw knieschijven, dan in uw ellebogen, dan schiet ik uw ogen uit en dan schiet ik u dood. Maar eerst uw knieschijven. Eerst uw knieschijven!!!!

Jos : Daar zijn we niet voor naar hier gekomen, hé. Hoe is 't met u, eigenlijk?

Theo : (mompelt wat zattemanspraak).....

Jos : Ja. Ik snap het.

Theo : En gij?

Jos : Druk druk druk....

Theo : Kust mijn kloten, jongen, druk druk druk. Luistert, hé, gij. Ik heb een revolver in mijn binnenzak en in de loop van de avond ga ik die boven halen en eerst in uw knieschijven schieten, dan in uw ellebogen, dan in uw ogen en dan schiet ik u dood.

Jos : Dat hebt ge al gezegd.

Theo valt als een blok in slaap van dronkenschap.

Jos : Muchacho's. Ha.

Hij checkt of Theo echt wel slaapt en neemt dan de revolver uit diens binnenzak.

Jos : Eén : gij zult nooit sloefen dragen. En waarom zal een muchacho nooit sloefen dragen? Omdat sloefen het toonbeeld zijn van onderdanigheid. Wie sloefen draagt wordt zelf een sloef. Wat is dat, een sloef? Een schoen voor thuis. Een schoen voor in uw zetel. Waarom doet iemand thuis in godsnaam ander schoenen aan dan buitenshuis? Een sloef is als een kamerjas. Kamerjassen zijn ook overbodig. Een sloef biedt geen stevigheid. Een schoen beschermt u tegen koude, regen, wind, steentjes, glas, stront. Allemaal dingen die ge niet in uw huiskamer vindt. Een sloef verslapt, verlegt uw grenzen. Naar beneden. Een sloef ontnemt u uw immunitet, een sloef breekt uw weerstand. Alsof ge beschermd moet worden tegen uw eigen mat! Auw, auw, wat doet die mat pijn aan mijn tere voetjes. Een sloef is nooit, NOOIT functioneel. Een sloef is nooit, NOOIT esthetisch verantwoord. Ge hebt sloefen die zich slippers noemen. Slippers! Omdat er geen hiel aanzit. En waarom zit er geen hiel aan slippers? Omdat die slang van een wijf in uw knoesels zou kunnen bijten! Verzwakking! Sloefen met karokes! Waarom? Waarom? Ze schreeuwen het uit. Ik ben een burger, ik draag sloefen, ik heb geen smaak binnen de vier muren van mijn woning! Ik mag dat. Neeeee! Ik mag dat niet. Leren sloefen. Hypocrisie. Een leren sloef is als een Deux Chevaux met een sportstreep en een spoiler. Verblindings. Alibi. De eigenaar van een leren sloef maakt zichzelf wijs dat hij geen sloefen draagt. Wat zegt hij? Hij zegt : ik kan makkelijk met die sloefen buitenkomen. Ik maak een statement. De wereld, mijn huis. Kust mijn kloten. Geen sloefen.

Twee : gij zult nooit lichte sigaretten smoren. Natuurlijk niet. Lichte sigaretten smoren is een blinddoek aandoen voor het vuurpeleton. De dood niet durven in de ogen zien. Zware sigaretten smoren is zeggen, ja, ik weet het, ik omhels de dood, ik kijk de dood in de ogen, voor mij geen blinddoek. Ik wil de dood proeven terwijl ik ze inhaleer. Uitdagen is dat. U sterker tonen. De dood overbluffen. Kom maar binnen kanker, ik weet dat ge er zijt, kom maar. Lichte sigaretten is toegeven, is uzelf voor de zot houden. Ik proef het niet, dus het zal er ook wel niet zijn. Nee, zeg ik, nee zeggen de muchacho's. Als we toch moeten sterven, sterven we goed! Harde pijn. Mmmmm, die dikke blauwe rook, die teer, die nicotine. Eten en drinken tegelijkertijd.

Theo is ondertussen wakker geworden.

Theo : En nu gaat ge uw bakkes houden. Wat maakt ge u eigen in godsnaam wijs? Ziet ons hier zitten. Een zatte ocmw-trekker en iemand die voor zichzelf niet durft toegeven dat hij zich verstoep in zijn werk om de werkelijkheid niet te hoeven zien. Hou op met die puberale wijsheden, alstublieft. Zie het eindelijk eens onder ogen. Vergeet die statuten, verscheurt ze... Of ik schiet u...

Jos : In uw knieschijven, jaja. Nee. Niemand geeft op, niemand.

Hij trekt zijn revolver en richt hem op Theo. Theo wil ook zijn revolver trekken maar merkt dan dat die weg is.

Theo : Da's de mijne, verdomme. Kom geef die terug.

Jos : Mijn huis, mijn zetel, mijn tv, mijn muren, mijn revolver.

Theo : Oh god, oh god.

Jos : Ja, zeg het maar jongen.

Theo : Ge gaat mij kapot maken. Ge gaat mij ook kapot maken. Juist gelijk den Erik. Ge hebt den Erik kapot gemaakt en nu gaat ge mij ook kapot maken !!!

Jos : Fout.

Theo : Pfieuw. Gelukkig.

Jos : Fout. Ik heb den Erik niet kapot gemaakt. Gij hebt den Erik kapot gemaakt.

Theo : Ik heb den...? Gij hebt den ...!!!! Ge hebt me gedwongen. Ge hebt me gedwongen hem in zijn auto te zetten.

Jos : Hebt ge daar bewijzen van?

Theo : Gij hebt mij gedwongen die auto in 't kanaal te duwen.

Jos : Hebt ge daar bewijzen van?

Theo : Gij....gij zijt zot ! Zot !!!!

Jos : Hebt ge daar bewijzen van? We gaan er geen semantische discussie van maken, hé Theo. Gij hebt den Erik in 't kanaal geduwd en alsdusdanig vermoord! Punt, amen en uit.

Theo : Ge hebt me gedwongen, zak, gedwongen.

Hij barst in tranen uit.

Jos : Nu bleit ge. Regel 11 : Gij zult nooit wenen!!!! Verneder uzelf toch niet tot een bakvis van 12 jaar die in haar bed ligt te bleiten onder een poster van Robbie Williams. Ik ben het kotsbeu. Na al die jaren. Ik had het van 't begin moeten weten. Er is maar één muchacho en dat ben ik !! En nu gaat g'eraan. Doe mijn groeten aan den Erik. Salu.

Theo valt op zijn knieën.

Theo : Nee, Jos, nee. Ik zal alles voor u doen alles. Zeg het en ik doe het.

Hij huilt als een gewond dier.

Jos : Jezus. Kunt ge daar nu 'nee' tegen zeggen? Oké, 't is goed.

Theo : Zeg het, zeg het, zeg wat ik moet doen en ik doe het, Theo.

Jos : Oké, oké. (geeft hem de revolver) Schiet u zelf overhoop.

Theo : (neemt de revolver aan) Maar Jos...ik....

Jos : Doe het.

Theo houdt de revolver achtereenvolgens tegen de slaap, in zijn mond, tegen zijn buik, aan zijn kruis etc... ondertussen praat Jos tegen het publiek.

Jos : Kijk, elke weldenkende mens zou nu mij neerschieten. Maar niet den Theo. Den Theo denkt niet aan zoiets. Den Theo is dom. (tegen Theo) Gaat het niet? Kom.

Hij neemt de revolver af.

Jos : Theo. Nu moet ge mij eens eerlijk vertellen... Ge had juist die revolver vast, hé? Waarom hebt ge mij toen niet neergeschoten?

Theo : (zijn frank valt) Dedju! Dedju dedju dedju !!!! Waarom heb ik daar niet aan gedacht !!!

Jos : Omdat ge dom zijt, Theo.

Theo : Tja.

Jos : Kom, 't is tijd. We gaan afscheid nemen.

Theo : Nu al?

Jos : Nu al. Ik heb de politie gebeld en straks zijn ze nog hier voor er iets gebeurd is. Kom, geef me nog een knuffeltje.

Theo weet dat zijn laatste uur geslagen is. Wenend legt hij zijn hoofd op de schouder van Jos. Jos omhelst hem met één arm en met de andere arm duwt hij de revolver in zijn buik en schiet. Theo valt gewond op de grond. Jos trekt de jas uit van de bloedende Theo. We zien nu dat hij onder zijn jas een debardeur draagt.

Jos : Fuuuuuck!!! Hij draagt een debardeur!!!! Regel drie :gij zult nooit een debardeur aandoen. Hemden, truien, pullovers, t-shirts met lange mouwen of korte mouwen maar nooit, NOOIT zonder mouwen!!!! Wat is het nut van een mouw als ze er niet is??? Wijvenkledij. Maak hem kwetsbaar, knip de mouw eraf. Korte mouwen zijn al op het randje, maar geen mouwen is zoals geen haar op uw armen. Babyface-mode. De debardeur is de beha van de man.

Jos merkt dat Theo nog ademt.

Jos : Hij ademt nog.

Hij neemt hardhandig het hoofd van Theo bij de haren.

Jos : Kunt ge die debardeur verklaren, klootzak. Kunt ge dat?

Theo blaast zijn laatste adem uit.

Jos : Dood. Lafaard.

Hij zet zich terug op zijn gemak.

Jos : En dan zit ge hier ineens met een lijk en een moordenaar in uw huis. In mijn huis, pardon. Nog een chance dat ik de politie gebeld heb, hé. (neemt de revolver, bekijkt hem) Nog iemand? 't Is de moment. Iemand met sloefen aan, misschien? Iemand die licht sigaretten rookt? Iemand die graag ijs in zijn whisky doet? Die wel eens yoghurt eet? Iemand met een hond onder de vijftig centimeter? Geverfd haar, misschien? Bier uit een fleske? Pas nog geld in een parkeermeter gestoken? Debardeurke? Of is er misschien een kandidaat die een relatie heeft die langer dan twee wippen heeft geduurd? .... Nee serieus, 't Is goed geweest. In se ben ik een goeie mens. Ik heb toch de politie gebeld of niet? Bellen slechte mensen de politie? Goed, dan gaan we samen wachten, hé.

.....
Ze blijven lang weg.

.....
Is iemand van u misschien politie?

.....
Of dokter? Misschien leeft den Theo nog.

Theo : Neenee, ik ben dood.

Donker.

Einde.